

Drugie czytanie - 1 Kor 12,3b-7.12-13

Nikt nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: "Panem jest Jezus". Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra. Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem. Wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, [aby stanowić] jedno Ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszyscyśmy też zostali napojeni jednym Duchem.

1. **Paweł szkicuje tu obraz Kościoła** jako ciała zbudowanego z różnych członków. Wyjaśnia też Jego misję. Powinien być miejscem:

- gdzie nie ma wywyższania się i życia według hierarchi
- gdzie powołanie i awans nie jest wyróżnieniem ale służbą

** «Wiecie, że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak będzie u was. Lecz **kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą.**» (Mt 20, 25-26)*

- Gdybyśmy chcieli przedstawić Kościół za pomocą rysunku to nie przypominałby on piramidy tylko wielki tłum skupiony wokół Kogoś.

2. **Nasze różnorodności są darem, są nam zadane :**

- *« Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan... » ; « Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra ».*
- Często zdarza się życiu, że inność czy różnice wywołują strach, a nawet cierpienie. Tymczasem Paweł zaprasza nas, byśmy radowali się z tego, co w nas różne bo Duch Święty, na tych różnicach, może wybudować prawdziwą jedność.
- Duch Święty, który został nam dany jest Duchem Miłości, przebaczenia i pojednania.
 - *« Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali». (Jan 13, 35).*
- Jedność w różnorodności jest niemałym wyzwaniem. Możemy je wygrać tylko z pomocą Ducha Świętego – Ducha Miłości łączącej Ojca i Syna.

Ewangelia J 20,19-23

Wieczorem w dniu Zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: Pokój wam! A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane.

- Jan pisze tu, że jest **wieczór w dniu Zmartwychwstania** czyli niedziela – pierwszy dzień tygodnia :

- Słowa te nawiązują do nowego stworzenia : w judaizmie często wspomina się 'pierwsze stworzenie', którego Bóg dokonał w ciągu siedmiu dni. Oczekiwano też, że ósmego dnia, przyjdzie Mesjasz i dokona nowego stworzenia.

« Po tych słowach tchnął na nich »

– Jezus tchnął na uczniów przekazując im Ducha Świętego

* «... wtedy to Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i **tchnął w jego nozdrza tchnienie życia**, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą. »(Rodz 2,7)

Ważnym jest przyjrzeć się porządkowi, w jakim pisze Jan bo jest w nim przesłanie :

1. « *Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam* »
2. « *tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego* »
3. « *Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone* »

- Pierwsze i trzecie zdanie wyrażają misję, oba otaczają zdanie o darze Ducha Świętego, co znaczy że Duch Święty został dany dla wypełnienia misji. A misja ta jest « odpuszczanie grzechów ».
- Jezus posłany przez Ojca, posyła teraz uczniów na misję.
- To posłanie dotyczy każdego ochrzczonego. Jesteśmy posłani by 'usuwać' grzechy świata żyjąc jak Baranek Boży : « *Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata* » mówił Jan Chrzciciel.

Baranek Boży :

- ten, o którym mówi Izajasz w 53 rozdziale
- Baranek Paschalny, który własnym życiem podpisuje wyzwolenie swego ludu z grzechów, z nienawiści i z wszelkiej przemocy

Jezus często mówił o swojej misji :

- *»Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.*
- *« Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony »...*

« Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane » :

- Pierwsza część tego zdania wydaje się jasna – w przeciwieństwie do drugiej
- Stary Testament głosił już, że Bóg przebacza nam zanim zdążymy zadośćuczynić za nasze grzechy, gdyż przebaczenie jest wpisane w Jego byt. Bóg jest Darem i Przebaczeniem, i Miłosierdziem – z Miłością pochyla się nad nędzą człowieka.
- Uczniowie Jezusa otrzymali moc Bożego przebaczenia, każdy ochrzczone może dawać świadectwo tego przebaczenia
- To przebaczenie może być głoszone na dwa sposoby : słowem i czynem
- Jezus uczynił nas świadkami swego przebaczenia

'Nowe stworzenie' polega na tym, że otrzymaliśmy dar Ducha Świętego: Jezus tchnął w nas moc i zdolność przebaczenia. Odtąd Duch Święty 'podpowiada nam' słowa i gesty przebaczenia. To On pomaga nam stać się 'barankami Bożymi' zwyciężającymi spirale przemocy i nienawiści. Jezus powiedział kiedyś uczniom : « *Posyłam was jak owce między wilkii* ».

Ta misja trwać będzie aż nadejdzie zapowiadany przez Stary Testament 'ósmymy dzień', kiedy to cała ludzkość prawdziwie pozna Miłość i przebaczenie...